

– Сторони 2 Полтавський міський голова Мамай Олександр Федорович.

Наприкінці протоколу зазначаються місцезнаходження та реквізити сторін, ставляться підписи керівників.

Список використаних джерел:

1. <https://rada-poltava.gov.ua/people/56339477/>
2. Школяр С. П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. Педагогічні науки. 2015. Вип. 12. С. 356–361.
3. Школяр С. П. Особливості реалізації регіональних інноваційних програм на Полтавщині / С. П. Школяр // Матеріали міжнародного круглого столу «Розбудова інноваційної інфраструктури в Україні». – К., 2008. – С. 104–135.
4. Школяр С. П. Інноваційний розвиток держави – комфортне життя її громадян. Тези виступу в обговоренні / С. П. Школяр // Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 20.06.07 р. «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації» / Упор. Г. О. Андрошук, М. М. Шевченко. – К. : Парламентське вид-во, 2007. – С. 60–62.

ОПТИМІЗАЦІЯ РОБОТИ УЧНІВ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

*Киричок Є. О.
Горішні Плавні, Україна*

Науковий керівник: Печонкіна Лариса Андріївна,
учитель української мови та літератури
Спеціалізованої загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №5
з поглибленим вивченням предметів природничо-математичного циклу
ім. Л. І. Бугаєвської Горішньоплавнівської міської ради
Кременчуцького району Полтавської області

Останні роки звичні нам речі, зокрема зустрічі, спілкування, переходять в онлайн. Пов'язані з пандемією обмеження зробили ще більш затребуваним Інтернет та інші можливості цифрового простору. Це змушує прискорити вироблення рішень із створення безпеки сучасних школярів у цифровому середовищі.

На визначенням поняття «цифрове середовище» та його складових ознак працюють учені А. Марей, Т. Щербатенко, О. Гаєвський, Н. В. Ковальчук. Зокрема «освітнє цифрове середовище» визначають такі дослідники, як: А. Цимбалару, О. Шелехова, С. Кавун, Л. Ташарські.

Сфера освіти, що була доступною через онлайн-курси, навчальні

матеріали, книги, тепер переносить у цифровий простір і формальне шкільне навчання. До того ж цифрове середовище пропонує максимум можливостей: участь у різних освітніх та творчих конкурсах, олімпіадах, вираження на загальні свої поглядів і смаків, уподобань і несприйняття якихось суспільних чи життєвих позицій. Разом із цим в онлайн переходять й інші речі, які часто через необачність дітей та дорослих можуть призвести до драматичних, а подекуди й трагічних наслідків: загрози приватності, ризики насильства, експлуатації та дискримінації. І навіть більше, характерні традиційні загрози в цифровому середовищі видозмінюються та набувають інших форм.

Право кожного учня на безпеку та захист, у тому числі під час використання мережі «Інтернет», є базовим та гарантує можливість їх розвитку та успішної самореалізації. Учні мають право отримувати підтримку в безпечному використанні цифрового середовища сьогодні не лише від батьків, але й від закладів освіти.

Цифрове освітнє середовище – це система умов і можливостей, що припускає наявність інформаційно-комунікаційної інфраструктури й надає людині набір цифрових технологій і ресурсів для самореалізації, індивідуально-професійного розвитку, рішення побутових і професійних завдань. На базі цифрового середовища виникло й освітнє цифрове середовище, що являє собою штучно і цілеспрямовано побудований простір, у якому розгортається навчальний процес, і в якому створені необхідні та достатні умови для його учасників щодо ефективного досягнення цілей навчання і виховання.

Прогресуюче впровадження технічних засобів – комп'ютерів, мережі Інтернет, мобільних телефонів, які стають невід'ємними компонентами життя, – змінюють як фізіологічні умови існування підлітків та і їх особистість. Формуванню їх девіантної поведінки сприяє небезпека, із якою підлітки можуть зустрітися, перебуваючи в режимі онлайн: експлуатація довіри (їх можуть спокусити на вчинення непристойних дій, застосовувати до них шантаж); доступ до порнографії; доступ до сайтів із деструктивним змістом (інструкцій з виготовлення чи покупки наркотичних речовин, вибухівки тощо). Найбільш небезпечними є рольові комп'ютерні ігри, що здатні сформуванню стійку психологічну залежність [1].

Проведене нами практичне дослідження поточної ситуації з безпекою учнів у цифровому середовищі виявило, що учні досить значний час проводять у мережі «Інтернет». До загрозливих моментів щодо їх безпеки в Мережі нами віднесено наступні:

– часто учні, не задумуючись, переходять за незнайомими

посиланнями і можуть потрапити на небезпечний контент, а це 50% респондентів;

– до 51% учнів не задумуються про можливі ризики перед тим, як викласти щось в мережу «Інтернет»;

– 93% учнів, будуть спілкуватися у соцмережах з невідомими особами, які підписалися на них в інстаграм;

– 69% учнів відповіли, що батьки не здійснюють контроль над їхні перебуванням в мережі «Інтернет»;

Отримані дані вочевидь свідчать про несприйняття самими підлітками існуючих ризиків як загроз у цифровому середовищі, що створює сприятливі умови в Україні для поширення злочинів проти них.

Щодо відповіді батьків на питання анкети варто зазначити:

– 54% вважають, що дитина перебуває в Інтернеті лише 2-3 години, а 32% – менше години;

– 58% респондентів перевіряють сайти, на які заходить дитина;

– 49% батьків не всі відомі загрози, із якими вже зіткнулася діти в мережі, 10% невідомий їхній зміст;

– 64 відсотки упевнені, що лише вони мають інформувати дитину щодо загроз, а 29% готові разом із учителями й громадськістю створювати безпечні умови для дітей в Інтернеті.

Ми вважаємо, що комплексний підхід до інформаційної безпеки у закладі загальної середньої освіти вимагає поєднання таких заходів по відношенню до користувачів-учнів, як : контроль з боку вчителя (перш за все візуальний), контроль і реагування на несанкціоновані дії програмних засобів захисту, реагування персоналу, вчителя при виникненні таких дій і застосування відповідних виховних заходів.

При цьому більш важливою є саме профілактична та просвітницька робота серед усіх учасників цифрового освітнього середовища, яка сприяє поінформованості й усвідомленню учнями відповідальності за свої дії у «віртуальному» середовищі.

Список використаних джерел:

1. Цимбалару А. Цифровий освітній простір: сутність, структура і механізми створення. Український педагогічний журнал. 2016. № 1. С. 41–48.